

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру

м. Київ

«11» жовтня 2023 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України підполковник юстиції Ткаченко Тарас Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №2202300000000111 від 01.02.2023 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 3 ст. 436-2 КК України ч. 2 ст. 111 КК України та ч. 6 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись вимогами положень ст. ст. 36, 40, 42, 93, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Панченко Діану Віталіївну, 21.05.1988 р.н., уродженку м. Миколаїв, зареєстровану за адресою: м. Миколаїв, вул. Балтійська, буд. 104, українку, громадянку України, з вищою освітою, яка депутатом та інвалідом не являється, неповнолітніх дітей на утриманні не маюча, раніше не судима,

про зміну раніше повідомленої підозри від 24.01.2023:

- у виготовленні та поширенні, в тому числі повторно та з використанням засобів масової інформації, матеріалів у яких міститься виправдовування, збройної агресії Російської Федерації проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України;

та про нову підозру:

- у вчиненні умисних протиправних дій на шкоду інформаційній безпеці України шляхом надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Вказані кримінальні правопорушення Панченко Д.В. вчинила за наступних обставин.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на Російська

Федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є Російська Федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація (далі - РФ).

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заклучним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня

1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, **невтручання у внутрішні справи**, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням **підривної діяльності проти України**. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення РФ агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Панченко Д.С.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ «Про використання Збройних Сил РФ на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України.

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною.

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «Республікою Крим». Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891-VII Верховна Рада АР Крим була розпущена.

17 березня 2014 року представники розпущеної «Верховної Ради АР Крим» прийняли Постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим», а також Постанову 1748-6/14 «Про правонаступництво Республіки Крим», за якою вищим органом влади «Республіки Крим» є «Державна рада Республіки Крим».

18 березня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» підписала «Договір» між РФ та «Республікою Крим» про прийняття до РФ «Республіки Крим» та утворення у складі РФ нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням Конституційного Суду РФ визнаний таким, що відповідає Конституції РФ, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів Держдума РФ, а 21 березня 2014 року - Рада Федерації Федеральних Зборів РФ, відтак цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

21 березня 2014 року прийнятий Закон РФ № 6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до РФ «Республіку Крим» та утворені в складі РФ нові суб'єкти. «Республіка Крим» вважається прийнятою до РФ з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону РФ № 6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» прийняла «Конституцію Республіки Крим» як суб'єкта РФ.

На далі, продовжуючи підривно діяльність проти України, РФ утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади РФ, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади РФ та недопущення контролю України над цією територією.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку РФ.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим.

Реакцією на такі дії РФ, стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії РФ та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку РФ на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку РФ внаслідок

військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Крім того, з метою визначення пріоритетних цілей та завдань у сфері національної безпеки, визначення механізмів захисту життєво-важливих інтересів держави та суспільства, Президент України підписав Указ №392/2020 Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 вересня 2020 року «Про Стратегію національної безпеки України», відповідно до якого:

- п.17 визначається, що Російська Федерація, продовжуючи гібридну війну, системно застосовує політичні, економічні, інформаційно-психологічні, кібер- і воєнні засоби;
- п.19 констатується, що спеціальні служби іноземних держав, насамперед Російської Федерації, **продовжують розвідувально-підбивну діяльність проти України**, намагаються підживлювати сепаратистські настрої, використовують організовані злочинні угруповання і корумпованих посадових осіб, прагнуть зміцнити інфраструктуру впливу;
- п. 20 зазначається, що деструктивна пропаганда як ззовні, так і всередині України, використовуючи суспільні протиріччя, розпалює ворожнечу, провокує конфлікти, підбиває суспільну єдність. Відсутність цілісної інформаційної політики держави, слабкість системи стратегічних комунікацій ускладнюють нейтралізацію цієї загрози.

Так, з метою реалізації заключних положень Стратегії, зокрема, в контексті необхідності розробки документів спрямованих на визначення шляхів та інструментів реалізації заходів у сфері інформаційної безпеки України, 28 грудня 2021 р. Указом Президента України № №685/2021 було введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 жовтня 2021 року "Про Стратегію інформаційної безпеки", відповідно до положень якої, в розділі глобальних викликів та загроз встановлюється, що інформаційна політика РФ – загроза не лише для України, але й для інших демократичних держав. Крім того, в межах вказаного розділу Стратегії визначається, що спеціальні інформаційні операції РФ спрямовуються на ключові демократичні інституції (зокрема, виборчі), а спеціальні служби держави-агресора намагаються посилити внутрішні протиріччя в Україні та інших демократичних державах. Застосовані РФ технології гібридної війни проти України, у тому числі моделі і механізми інформаційного втручання, поширюються на інші держави, швидко адаптуючись до локальних контекстів та регуляторних політик.

Разом із тим, у вказаній Стратегії в межах розділу про національні виклики та загрози вказується, що тривалий час спеціальні служби РФ проводять свої спеціальні інформаційні операції, більшість із яких спрямовані на підбив національної безпеки України, її національних інтересів, ліквідацію української державності та знищення української ідентичності, провокування проявів екстремізму, панічних настроїв у суспільстві, загострення і дестабілізацію суспільно-політичної та соціально-економічної ситуації в Україні. РФ використовуються нові активні заходи, у тому числі міжнародного

характеру, щодо легітимізації спроби анексії Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, заперечення своєї участі у війні на території Донецької та Луганської областей та посилення адвокаційної кампанії за зняття санкцій, запроваджених у зв'язку з порушенням РФ суверенітету і територіальної цілісності України. Задіяння у цьому процесі РФ всіх її спроможностей (політичних, інформаційних, економічних, розвідувальних та інших) залишається особливо небезпечним викликом для України. На тимчасово окупованих територіях, у районах здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії РФ у Донецькій та Луганській областях розгорнуто безпрецедентну інформаційну кампанію. Використовуючи також регулярне постачання на тимчасово окуповані території потужного передавального обладнання та блокування українських інформаційних ресурсів, РФ намагається створити альтернативну викривлену інформаційну реальність, побудовану на наративах держави-агресора

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України РФ та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року Російською Федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року Президент РФ, реалізуючи злочинний план, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині Президент РФ оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому Збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами ЗС та інших військових формувань РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Зеленського В.О. №64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, строк дії якого неодноразово продовжувався, та діє наразі.

Крім того, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» №254-VIII від 17.03.2015, окремі райони, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей визнано тимчасово окупованими територіями.

Також, 25.04.2022 наказом за №75 Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій було визначено перелік територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні).

В подальшому, 22.12.2022 наказом за №309 Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій {Із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій

№ 14 від 13.01.2023 № 41 від 09.02.2023 } визначено діючий Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих РФ.

Крім того, з метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, протидії терористичній діяльності, а також запобігання порушенню, відновлення порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави можуть, відповідно до Указу Президента України №23/2023 Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 січня 2023 року "Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)" до Панченко Д.В. було застосовано персональні спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції).

Незважаючи на вищевказані зобов'язання по неухильному додержанню Конституції та законів України, закріплені відповідними нормативними актами актуальні, реальні та наявні загрози національним інтересам України у сфері інформаційної безпеки України від розвідувально-підривної діяльності іноземних організацій, зокрема, спеціальних служб країни-агресора, а також введені стосовно Панченко Д.В. спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) вказана особа, будучи громадянкою України, діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів Російської Федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаною про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України та проведення у зв'язку з цим з боку РФ підривної діяльності проти України, з метою завдання шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, стала на шлях вчинення злочинів проти основ національної безпеки, що виразилося у систематичному поширенні матеріалів (виступи, публікації, інтерв'ю) антиукраїнського характеру, спрямованих на підтримку російської агресії проти України.

Встановлено, що вказані матеріали спрямовані на впровадження в свідомості населення України неправильність та недоцільність теперішнього зовнішнього та внутрішнього політичного курсу України, діяльності чинної влади України, шляхом викривленого висвітлювання фактів та подій. Зокрема, відомості у зазначених матеріалах є акціями вигідного впливу, які завдають шкоди безпеці держави в інформаційній сфері та є формою підривної діяльності проти України. Крім того, інформація, яка поширюється Панченко Д.В. є такою, що за своєю суттю та змістом популяризує ідею підтримки держави-агресора та обстоює уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України, а також сприяє військово-політичному керівництву РФ в підривній діяльності проти України у формі втручання у внутрішню політику шляхом інформаційної експансії та була реалізована за таких обставин.

Так, громадянкою Панченко Діаною Віталіївною, 21.05.1988 року народження, з жовтня 2022 по грудень 2022, перебуваючи на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України, було систематично виготовлено та на належних Панченко Д.В. профілях у соціально орієнтованих ресурсах Всесвітньої мережі Інтернет, серед яких: відкрита для загального доступу новинна стрічка Telegram-каналу меседжеру «Telegram» із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://web.telegram.org/k/#@panchenkodi>, а також загальнодоступний канал відеохостингу «Youtube» із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://www.youtube.com/@PANCHENKODIANA>, з ідеологічних мотивів спрямованих на поширення закликів із вказаними вище ідеями та змістом, прихильником яких вона являється, від свого імені поширено шляхом публікації ряд новинних постів, а також відеозаписів, які згідно висновку експерта від 13.01.2023 за №101/1 за результатами проведення лінгвістичної (систематико-текстуальної) експертизи, містять прямі публічні заклики, провідними ідеями яких є виправдовування збройної агресії Російської Федерації проти України.

Зокрема, громадянкою Панченко Діаною Віталіївною, 21.05.1988 року народження, яка є прихильником ідей виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії РФ проти України, розпочатої у 2014 році, у тому числі представлення збройної агресії РФ проти України як внутрішнього громадянського конфлікту, виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, а також глорифікації осіб, які здійснювали та здійснюють збройну агресію РФ проти України, розпочату у 2014 році, представників збройних формувань РФ, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, а також представників окупаційної адміністрації РФ, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, впродовж жовтня-грудня 2022, перебуваючи на тимчасово окупованих РФ територіях України, систематично, на належному Панченко Д.В. профілі соціально орієнтованого ресурсу Всесвітньої мережі Інтернет, зокрема у відкритій для загального доступу новинна стрічка Telegram-каналу (меседжеру «Telegram») із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://web.telegram.org/k/#@panchenkodi>, з ідеологічних мотивів спрямованих на поширення закликів із вказаними вище ідеями та змістом, прихильником яких вона являється, від свого імені опубліковано ряд новинних постів, котрі після їх публікації, були доступні для загального ознайомлення всіх користувачів вказаного інтернет-ресурсу, серед яких:

- допис від 10.10.2022 поширений об 17 год. 05 хв., наступного змісту, дослівно:

«Пристрастие к чему-либо отвергает доводы разума и старается оправдать себя. То же самое — с чувством ненависти. Хорошо понимаю, что сегодня чувствует моя страна. На собственном опыте знаю, что такое просыпаться от звуков взрывов и переживать за жизнь близких. Понимаю, как сложно совладать с горечью и отчаянием. При этом продолжаю повторять: «Самое страшное в битве — потерять голову» В 2019-м мой многострадальный народ голосовал не разумом, а мечтой. Устав от старых элит, мы выбрали того, кто обещал быть новым. Прийдя к власти на риторике объединения, Зеленский сделал все наоборот. Разъединял, стравливал. Провоцировал. Несмотря на многочисленные предупреждения от северного соседа. Потому что между славой и добром актёр всегда выберет славу.

Сегодня большинство моих сограждан преисполнены болью и ненавистью. А ненависть способна только разрушать. 30 лет из Украины лепили АнтиРоссию. 30 лет в основе целеполагания всего, что мы делали, было слово «наоборот». Лишь бы не как у русских. Может ли из почвы отрицания произрости что-то плодотворное? Кажется, ответ дала сама жизнь. Нельзя построить прочный дом на фундаменте «на зло соседу». Тем более, когда подземные коммуникации представляют для соседа угрозу. Что я имею в виду? Стремление в НАТО, саботаж «Минска», сдачу национальных интересов.

Сегодня мои соотечественники по-прежнему полагают, что «запад нас спасёт». Не понимая, что Украина в этой страшной игре — в роли торпеды. Которая не должна уцелеть. На зло соседу не получилось. Получилось на зло себе. Может хватит?» ;

- допис від 11.11.2022 поширений об 15 год. 34 хв. наступного змісту, дослівно:

«Переговоры. У меня все больше информации, что их таки готовят. Моя позиция неизменна - я за мир. За то, чтоб перестали гибнуть люди.

Но чтоб формула сработала - обеим сторонам нужно преподнести договорённости как Победу.

В России с этим проще. Чётких формулировок операции по сути не звучало. Кроме одной - защита Донбасса.

А вот Банковская постоянно подогревает идею «идти до конца». То есть - возвращать Донбасс и Крым. И если некая «формула» имеет место быть, ее составляющей наверняка будет признание Донбасса и Крыма российскими.

Для Зеленского это политическая смерть. Как объяснить необходимость компромиссов обществу, накачанному слоганами «война до последнего»?

В таком случае Владимир Александрович станет неудобным. Ведь быть или не быть переговорам с РФ, решать точно не Банковой.

Когда уходят герои, на арену выходят клоуны. А иногда - наоборот. Герои - на смену клоунам.» ;

- допис від 26.12.2022 поширений об 14 год. 46 хв., наступного змісту, дослівно:

«Комик ставший Президентом прыгнул выше головы». Когда Зеленский превратил свои телевизионную известность в политическую карьеру, никто не

знав, чого очікувати. Опоненти говорили, що його неопытность приведёт к катастрофе. После почти трех лет его пребывания у власти становится ясно: Зеленский склонен относиться ко всему как к шоу. Жесты для него важнее последствий. Стратегические цели приносятся в жертву краткосрочным выгодам. Слова, которые он использует, не имеют значения. Главное, что они забавны. Несмотря на его предвыборные обещания, никакого прогресса в борьбе с коррупцией - нет. По данным Transparency International, Украина на третьем месте по уровню коррупции в Европе. Скандалы и терпимость к коррупции подорвали популярность Зеленского...» А потом - война. И Зеленый «Че Гевара» Зеленский не выполнил не одного предвыборного обещания. И пока Зеленский на пике, Украина - в пике. » .

Згідно висновку експерта від 13.01.2023 №101/1 за результатами проведення лінгвістичної (систематико-текстуальної) експертизи, вказані вище публікації оприлюднені громадянкою Панченко Д.В., містять виправдовування збройної агресії Російської Федерації проти України, а також щоб встановити мир та уникнути знищення України, припускається можливість і доцільність визнання Криму та Донбасу російськими, що в свою чергу, має усунути від влади В.Зеленського, який довів Україну до "піке".

Продовжуючи реалізацію злочинного умислу спрямованого на виготовлення та поширення, в тому числі повторно та з використанням засобів масової інформації, матеріалів у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, розпочатої у 2014 році, у тому числі шляхом представлення збройної агресії РФ проти України як внутрішнього громадянського конфлікту, виправдовування, визнання правомірною, заперечення тимчасової окупації частини території України, а також глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію РФ проти України, розпочату у 2014 році, представників збройних формувань РФ, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, а також представників окупаційної адміністрації РФ, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та представників підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, 30 грудня 2022 року, перебуваючи на тимчасово окупованих РФ територіях України, громадянкою Панченко Д.В. використовуючи належний їй загальнодоступний канал відеохостингу «Youtube» із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://www.youtube.com/@PANCHENKODIANA>, з ідеологічних мотивів спрямованих на поширення закликів із вказаними вище ідеями та змістом, прихильником яких вона являється, за посиланням: [«https://www.youtube.com/watch?v=-wwJfrlfGGs»](https://www.youtube.com/watch?v=-wwJfrlfGGs) опубліковано відеозапис із назвою: «Поездка на Донбасс, угрозы из Киева, уголовное дело: Панченко отвечает на вопросы зрителей», який згідно висновку експерта від 13.01.2023 №101/1 за результатами проведення лінгвістичної (систематико-текстуальної)

експертизи, у текстовому відтворенні усної промови громадянки Панченко Д.В. виправдовує війну, збройну агресію РФ проти України як відповідь на невиконання останньою вимог РФ та на провокаційну політику щодо РФ.

Таким чином, з урахуванням публічності оприлюднення (за посередництвом засобів масової комунікації, тобто каналів та засобів передачі інформаційних повідомлень на великі території та маси), стилістичних особливостей (публіцистичний стиль, головна функція якого – формування певної суспільної думки, поширення певного світогляду, ідеології), у тому числі кількісної характеристики (багаторазове, системне поширення однотипних меседжів), якісної характеристики (високий ступінь мовленнєвої навички, що забезпечує потенційно високий ступінь інформаційного впливу), громадянка Панченко Д.В., усвідомлюючи, що до новинної стрічки Telegram-каналу меседжеру «Telegram» із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://web.telegram.org/k/#@panchenkodi>, а також загальнодоступного каналу відеохостингу «Youtube» із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://www.youtube.com/@PANCHENKODIANA>, має доступ необмежене будь-якими заборонами коло осіб, розміщуючи на вказаних профілях, у тому числі повторно, матеріали із закликами, провідними ідеями яких є виправдовування збройної агресії РФ проти України, умисно виготовляла та поширювала такі матеріали.

Таким чином, за вказаних вище обставин громадянка Панченко Діана Віталіївна, 21.05.1988 року народження, обґрунтовано підозрюється у виготовленні та поширенні, в тому числі повторно та з використанням засобів масової інформації, матеріалів у яких міститься виправдовування, збройної агресії Російської Федерації проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 3 ст. 436-2 КК України.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що Панченко Д.В., після її переїзду на постійне проживання в серпні-жовтні 2022 року до тимчасово окупованої РФ території Донецької області (точна дата органом досудового розслідування не встановлена), окрім вказаних вище публікацій висвітлених громадянкою Панченко Д.В. у жовтні-грудні 2022 року на належних їй профілях соціально орієнтованого ресурсу Всесвітньої мережі Інтернет, зокрема у відкритій для загального доступу новинній стрічці Telegram-каналу (меседжеру «Telegram») із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://web.telegram.org/k/#@panchenkodi> та загальнодоступному каналі відеохостингу «Youtube» із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://www.youtube.com/@PANCHENKODIANA>, з жовтня 2022 року по квітень 2023 року, знаходячись на тимчасово окупованих РФ територіях України та на території країни-агресора РФ, за допомогою вказаних профілів, продовжила систематичне оприлюднення та популяризацію в медійному просторі ідей, спрямованих на підтримку держави-агресора, тобто

здійснювала інформаційну діяльність у співпраці з державою-агресором та в інтересах держави-агресора, спрямовану на шкоду інформаційній безпеці України шляхом надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану.

Зокрема, з ідеологічних мотивів спрямованих на поширення закликів із вказаними вище ідеями та змістом, прихильником яких вона являється, з метою завдання шкоди інформаційній безпеці України шляхом надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, в період із січня по грудень 2022 року, у новинній стрічці Telegram-каналу (меседжеру «Telegram») із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://web.telegram.org/k/#@panchenkodi>, Панченко Д.В. опублікувала ряд новинних постів, котрі після їх публікації, були доступні для загального ознайомлення всіх користувачів вказаного інтернет-ресурсу, серед яких:

- публікація від 13.10.2022 наступного змісту: *«Обещать не значит жениться. НАТО будет и дальше помогать Украине, «но не более» - заявил генсек Альянса Йенс Столтенберг. Нам снова напомнили - Украина не является членом НАТО, а значит вписываться за нас не будут. Кроме того, Столтенберг оценил вероятность применения ядерного оружия против РФ как «очень отдалённую» Следите за руками. Зеленский подписывает «срочную» заявку на вступление в НАТО. Потом призывает к превентивному ядерному удару по РФ. Называет окружение Путина - щенками. Пьющими водку. Провоцирует, провоцирует, провоцирует. А те, на кого он якобы надеется, не скрывают - дровишек в огонь подкинут не против. Но гасить пожар будете сами. Думаете Зеленский не понимает, что играет с огнём? Понимает. Также, как понимал, что заигрывание с НАТО и саботаж Минска приведут к войне. Ребята с Банковой - злые дети со спичками. Подстрекать в нашем случае - равно поджечь. Им не жалко наш дом. А вам?»;*

- публікація від 26.12.2022 наступного змісту: *«ЗЕЛЕНСКИЙ НА ПИКЕ. Шум утих. Многие восхищены выступлением Зеленского в США. Особенно те, кто сейчас не в Украине. Им нужно как-то себя идентифицировать зарубежом. Кроме как беженцы. Но чему радуется сам Зеленский?*

Он пришёл с обещаниями:

- *«переговоры хоть с чертом лысый»*
- *«русскоязычные украинцы смогут говорить на русском»*
- *«я сделаю все, чтоб вы, украинцы, не плакали»*
- *«победить коррупцию»...*

И сделал все наоборот. Пока он, как отличный актёр, купается в лучах славы... Его политика привела страну к разрухе. К войне, где гибнут тысячи людей, нет света и тепла. Цитирую статью New York Times от 21 февраля 2022 года. За 2 дня до войны. Войны, которая сделала Зеленского героем.»

Також, з ідеологічних мотивів спрямованих на поширення закликів із вказаними вище ідеями та змістом, прихильником яких вона являється, з метою завдання шкоди інформаційній безпеці України шляхом надання

іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану в період із березня по квітень 2023 року на загальнодоступному каналі відеохостингу «Youtube» із назвою: «ПАНЧЕНКО»

за

посиланням:

<https://www.youtube.com/@PANCHENKODIANA> Панченко Д.В. опублікувала ряд відеозаписів, котрі після їх публікації, були доступні для загального ознайомлення всіх користувачів вказаного інтернет-ресурсу, серед яких:

- відеоматеріал під назвою «ПРОГНОЗЫ О ВОЙНЕ. Что такое «Победа» для Украины и России? | Взгляд Панченко», розміщений на YouTube-каналі «ПАНЧЕНКО» 09.03.2023;

- відеоматеріал під назвою «ПРИЧИНЫ ВОЙНЫ: русские против украинцев или украинцы против русских? | Взгляд Панченко», розміщений на YouTube-каналі «ПАНЧЕНКО» 23.03.2023;

- відеоматеріал під назвою «Прямой эфир с Дианой Панченко», розміщений на YouTube-каналі «ПАНЧЕНКО» 17.04.2023.

Так, вказані вище матеріали оприлюднені громадянкою Панченко Діаною Віталіївною, 21.05.1988 року народження, у вказані часові проміжки на відкритій для загального доступу новинній стрічці Telegram-каналу (меседжеру «Telegram») із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://web.telegram.org/k/#@panchenkodi> та загальнодоступному каналі відеохостингу «Youtube» із назвою: «ПАНЧЕНКО» за посиланням: <https://www.youtube.com/@PANCHENKODIANA>, згідно з висновком експерта від 29.08.2023 за №1381723-61/13818/23-36 за результатами проведення комплексної судової психолого-лінгвістичної експертизи, містять відомості, які: завдають шкоду інформаційній безпеці України; покликані цілеспрямовано впливати на окремі групи населення України та РФ та спрямовані на: суспільно-політичну дестабілізацію в Україні; деморалізацію народу й армії, створення та поглиблення розбрату між політичними силами в державі, формування інформаційних передумов соціального вибуху в Україні; спрямовані на: підрив морального духу населення та армії України; внесення розбрату між армією і народом; покликані активно впроваджувати в свідомості населення України неправильність та недоцільність теперішнього зовнішнього та внутрішнього політичного курсу України, діяльності чинної влади України, шляхом викривленого висвітлювання фактів та подій, створення при цьому інформаційних приводів для антиукраїнської інформаційної діяльності.

Зміст вказаних виступів, текстових повідомлень та інтерв'ю громадянки Панченко Д.В., згідно з даним експертним висновком, спрямовані на масову свідомість з метою формування хибних ідеологій, вигідних існуючому уряду російської федерації.

Таким чином, своїми умисними діями Панченко Д.В. вчинила державну зраду - діяння вчинене на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, шляхом надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної

діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану, тобто кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 2 ст. 111 КК України.

Таким чином, за вказаних вище обставин своїми умисними протиправними діями Панченко Д.В. здійснила надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, тобто кримінальне правопорушення (злочин), передбачене ч. 2 ст. 111 КК України.

Тим самим, встановлена достатність підстав для оголошення громадянці Панченко Діані Віталіївні, 21.05.1988 року народження, повідомлення про підозру, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 436⁻² КК України та ч. 2 ст. 111 КК України.

Старший слідчий в ОВС 1 відділу 1 управління
досудового розслідування ГСУ СБ України
підполковник юстиції

Тарас ТКАЧЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор другого відділу управління організації
і процесуального керівництва досудовим
розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення у кримінальних провадженнях
органів безпеки Департаменту нагляду за
додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора

Олег БАРИШОВ

«11» жовтня 2023 року

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного
Панченко Діана Віталіївна
(прізвище, ім'я по батькові підозрюваного)

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист відповідно до кримінально-процесуального законодавства;
- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту)
  - особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника, знайомитися з правилами тримання під вартою;
  - на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
  - одержувати два рази на місяць передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
  - купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
  - користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінальної справи;
  - користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
  - відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
  - на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
  - звертатись із скаргами, заявами та листами до державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 28 років) мають право отримувати психолого-педагогічну допомогу спеціалістів центрів соціальних служб для молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту в зв'язку з провадженням в іншій справі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так

само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Виправно-трудоим кодексом України для виду режиму виправно-трудої колонії, призначеного їм Державним департаментом України з питань виконання покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється Державним департаментом України з питань виконання покарань. Міністерством оборони України за погодженням з Генеральною прокуратурою України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержуватися порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримуватися санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою;
- не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентарю, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Пам'ятку отримав:

«__» _____ 20__ року

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали підозрюваного)

Пам'ятку вручив:

ст. слідчий В ОВС

Тарас Ткаченко
_____ (слідчий, посада, найменування органу, підпис, прізвище, ініціали)